

[Larsen-Badse.]

Forslag, eller ogsaa slet ingen. Vi har da valgt dette Forslag, fremfor slet ingen Ordning at faa, hvad der — saaledes som det tilstrækkeligt er paavist — vilde have bevirket, at Produktionen var gaaet yderligere ned, og at Indførselen af Sukker ude fra her til Landet var blevet større, end den har været i det sidste Finansaar.

Paa Baggrund heraf og paa Baggrund af de Samfundsproblemer og de Arbejdsløshedsproblemer, der staar i Forbindelse hermed — det drejer sig jo ikke alene om Arbejderbefolkningen, men Sagen angaar ogsaa Bybefolkningen; Haandværkerstanden, en hvilken som helst Samfundsklasse i de paagældende Egne er mere eller mindre direkte interesseret i, at noget saadant ikke sker — paa Baggrund heraf har vi set paa dette Forhold; det er den Synsvinkel, hvorunder vi betragter det, og som vilde faa os til at lade Principperne sprænges, hvis der var Tale om, at noget Princip behøvede at sprænges i denne Anledning.

Som jeg flere Gange har sagt, vi fra vor Side mener at baade Samfundets Interesser bedst ved at give vor Tilslutning til dette Forslag, og jeg vilde ikke turde tage Ansvaret for at hævde det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Kyed her hævder, hvis det førte med sig denne økonomiske Katastrofe, som jeg har søgt ved denne Lejlighed med ganske faa Ord at skildre Dem Dybden af.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Larsen-Padse forsøger fortsat at bringe andenhaands urigtige Meddelelser om private Samtaler frem. Han tilføjede nu, at jeg skulde have udtalt, at naar jeg ikke vilde skrive under paa den Henvendelse, der blev mig forelagt, saa var det, fordi jeg som Medlem af Finansudvalget kunde gavne mere ved ikke at skrive under. Denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse stempler jeg som værende kun Sladder.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke anvende saadanne Udtryk.

Holdgaard: Jeg kan ikke undlade at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen; det forekommer mig, at vi nu ligesom har et fælles Haab, og da dette er saa sjældent, saa skal man jo paaskønne det. Det ærede Medlem udtalte det Haab, at det vilde blive interessant, naar jeg kom ud og talte til Husmændene. Det samme Haab har jeg selvfølgelig, selv om

jeg skal tale om dette Spørgsmaal her, for, som jeg sagde i Eftermiddags, det er i nøje Overensstemmelse med det Svar, vi gav Finansminister Neergaard i 1921.

Saa vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kyed. Det ærede Medlem siger, at dette Tilskud til Kartoffelmelsfabrikken i Brande kan dog ikke forpligte til, at man skal yde Tilskud til alt andet. Nej, det er i og for sig rigtigt nok, men det, som der har været Tale om her i det store og hele, det er jo dette, at Princippet er det samme, og det er i Virkeligheden det, der er det afgørende; det maa man da kunne forstaa, selv om man ikke er Storpolitiker, og hvorfor saa ikke være ved det?

Det ærede Medlem Hr. Kyed uddybede yderligere, hvorfor han eventuelt vilde have fremsat et særligt Lovforslag, og kom ind paa nogle Betragtninger over, paa hvilken Maade det skulde ske, hvorledes han vilde have det ordnet, men jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han ikke har faaet sine Overvejelser bragt til Ende endnu. Det forekommer mig noget mærkeligt, at han — efter alle de Forhandlinger, han nu staar her og fortæller, at han har ført med Sukkerroedyrkerne — saa ikke endnu er blevet færdig med sine Overvejelser af, paa hvilken Maade han vil have dem hjulpet, men det bliver han maaske til næste Aar. Jeg har imidlertid det Indtryk af det ærede Medlem, at han ikke vil forstaa.

Naar han nu bliver ved med at kredse om 1926 og hævde, at det, der her foregaar, er i Strid med det Standpunkt, som det radikale Venstre den Gang indtog, er det jo en fuldkommen Misforstaaelse og Forvrængning af de virkelige Forhold. For det, der forelaa den Gang, var dette, at vi gav Tilslutning til et Beløb paa 3 Mill. Kr. i Tilskud til Industrien og gav Tilslutning til yderligere 3 Mill. Kr., hvis det viste sig nødvendigt. Det er Sandheden om dette Forhold, men jeg forstaaar meget vel, at det ærede Medlem har glemt det nu saa længe efter, og det maa man vel nok tilgive ham.

Det ærede Medlem Hr. Kyed talte saa meget om Anstrengthed fra anden Side; det forekommer mig, at han selv var noget anstrengt, i alt Fald hvis han overfor de Oplysninger, jeg kom med, vilde mene, at han kunde hæfte Betegnelsen Sladder paa mig, idet det ikke skulde være rigtigt, som jeg havde udtalt, at han var gaaet ad Ministeriets Bagtrappe, for den Gang, han kom ind til Ministeren, sad jeg der. Nu fik man at høre af den Fremstilling, han gav fornylig, hvorledes han efter et Møde var gaaet